

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **H. O.** bytom L.L. ul. J. č. X., zastúpenej JUDr. Máriou Orinčákovou, advokátkou, so sídlom Prešov, Slovenská 15, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o vdovský dôchodok, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2012, č. k. 6Sd/64/2012-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2012, č. k. 6Sd/64/2012-23, v časti náhrady trov konania **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 20. decembra 2012, č. k. 6Sd/64/2012-23, zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 8. júna 2012 číslo X. a odporkyňu zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 169,14 € na účet právnej zástupkyne JUDr. M. do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania krajský súd považoval opravný prostriedok navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne za podaný dôvodne, lebo v priebehu konania o preskúmanie napadnutého rozhodnutia odporkyňa vydala nové rozhodnutie, ktorým vyhovel opravnému prostriedku navrhovateľka v celom rozsahu. Krajský súd preto podľa § 250o O.s.p. konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250l ods.2, § 246c a § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., lebo podľa jeho názoru zastavenie konania zavinila odporkyňa, lebo pred vydaním napadnutého rozhodnutia neskúmala, či podmienky nároku na vdovský dôchodok trvajú. Z uvedeného dôvodu priznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia, pozostávajúce z 3 úkonov po 58,69 €

(príprava a prevzatie vecí, podanie opravného prostriedku a účasť na pojednávaní 20. decembra 2012) + 3x po 7,63 € rež. paušál + cestovné Prešov – Košice a späť 3,45 € a strata času 2x 12,71 € celkom 169,14 €.

Uznesenie krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania napadla odvolaním odporkyňa. Poukázala na to, že napadnutým rozhodnutím zo dňa 8. júna 2012 bola navrhovateľke zastavená výplata vdovského dôchodku z dôvodu, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia nebolo preukázané splnenie podmienok nároku na výplatu vdovského dôchodku. V žiadosti o priznanie vdovského dôchodku v 7. časti nazvanej „žiadosť o uznanie starostlivosti o deti – výchovy detí“ navrhovateľka neuviedla identifikačné údaje žiadneho dieťaťa, pričom v 12. časti žiadosti o dôchodok vyhlásila, že údaje v žiadosti sú podľa jej vedomosti pravdivé a úplné, čo potvrdila vlastnoručným podpisom. K žiadosti nepriložila rodné listy svojich detí, ani žiadny doklad o výchove detí. Napriek tomu odporkyňa mala vedomosť o dvoch deťoch navrhovateľky, ktorým vyplácala sirotsky dôchodok, a to Anne do 1. júla 2011 a Andrei do 1. júla 2012. Navrhovateľka v čase vydania napadnutého rozhodnutia nepreukázala splnenie podmienky výchovy aspoň troch detí. Rozhodnutie z 8. júna 2012, vzhľadom na vtedajší skutkový a právny stav, bolo vydané v súlade so zákonom. Až k opravnému prostriedku zo dňa 6. júla 2012 adresovanému krajskému súdu, navrhovateľka pripojila rodné listy 4 detí, ktoré vychovala, avšak krajský súd tieto doklady odporkyňi spolu s opravným prostriedkom nepostúpil. Dcéra navrhovateľky Anna dodatočne zaslala odporkyňi potvrdenie Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove o štúdiu zo 16. októbra 2012 zo dňa, teda o tom, že i naďalej je nezaopatreným dieťaťom pre trvanie nároku na výplatu vdovského dôchodku podľa § 74 ods. 3 písm. a) zákona. Rozhodnutím číslo X. zo dňa 30. októbra 2012 bola preto navrhovateľke od 2. júla 2012 výplata vdovského dôchodku uvoľnená. Na záver odporkyňa poukázala na ustanovenie § 227 ods.3 zákona v zmysle ktorého poistenec je povinný príslušnej organizačnej zložke sociálnej poisťovne preukázať skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na dávku a jej výplatu. Z uvedených dôvodov odporkyňa bola toho názoru, že zastavenie konania nezavinila a žiadala, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v časti o uložení povinnosti odporkyňi zaplatiť trovy konania zrušil.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadrila tak, že súd vo veci správne zistil skutkový stav z ktorého vyvodil aj zodpovedajúci

právny záver. Navrhovateľka počas celej doby od vzniku skutočnosti na vdovský dôchodok spĺňala podmienky na jeho výplatu, lebo porodila a vychovala 4 deti. Z uvedených dôvodov navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť a priznať jej trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods.1 veta prvá O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 250o O.s.p. ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

V danom prípade konanie o preskúmanie napadnutého rozhodnutia bolo zastavené v dôsledku vydania nového rozhodnutia, ktorým bolo opravnému prostriedku navrhovateľky celkom vyhovené.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu dávkového spisu odporkyne, vyplýva, že navrhovateľka v žiadosti o priznanie vdovského dôchodku v bode 7. Žiadosť (o uznanie starostlivosti o deti – výchovy detí) neuviedla žiadne svoje dieťa. Z obsahu dávkového spisu je zrejmé, že napriek tomu odporkyňa mala vedomosť o dvoch dcérach navrhovateľky, a to Andrei a Anne, ktoré mali nárok na sirotsky dôchodok. Navrhovateľka kópie rodných listov štyroch detí predložila až súdu v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 8. júna 2012, dovedy sa odporkyňa nemala ako dozvedieť, že vychovala štyri deti a teda, že sú splnené podmienky trvalého nároku na výplatu vdovského dôchodku podľa § 74 ods.3 písm. c) zákona. Pred vydaním uvedeného rozhodnutia odporkyňa nemala vedomosť ani o tom, že by bola splnená podmienky pre trvanie nároku na výplatu dôchodku podľa § 74 ods.3 písm. a) zákona.

Vzhľadom na uvedené okolnosti odvolací súd dospel k záveru, že vydanie rozhodnutia z 30. októbra 2012 po prvom preukázaní trvania nároku na výplatu vdovského dôchodku nemožno považovať za okolnosť, pre ktorú by súd mohol zastavenie konania klásť za vinu odporkyni. Naopak, práve až dodatočné preukázanie ďalšieho štúdia dcéry, resp. dodatočné

predloženie dokladov o výchove štyroch detí viedlo odvolací súd k záveru, že zastavenie konania z dôvodu vydania nového rozhodnutia svojím predchádzajúcim nekonaním v skutočnosti zavinila navrhovateľka, keďže za takých skutkových okolností nemožno je návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne považovať za podaný dôvodne..

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods.1 v spojení s § 224 ods.1 O.s.p. a účastníkom náhradu takých trov nepriznal, lebo navrhovateľka nebola v tomto konaní úspešná a odporkyňa na ich náhradu nemá nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová